Lázár György

Csatáry, Képíró és a Horn-kormány

VISSZHANG - LVII. évfolyam, 33. szám, 2013. augusztus 16.

Tavaly augusztusban megpróbáltam kideríteni, hogy hogyan költözhetett 1997-ben a nemrég elhunyt háborús bűnökkel gyanúsított Csatáry László Budapestre. (*Egy rendőrtiszt Kanadából, ÉS,* 2012/31., aug. 2.) Vajon kitől kapott diplomáciai segítséget a letelepedéshez? Hiszen Csatáryról már tíz évvel korábban tudták, hogy eljárás folyik ellene Kanadában, ott elveszítette állampolgárságát, és Szlovákiába deportálták volna.

Esete kísértetiesen hasonlít Képíró Sándoréhoz, aki 48 évig élt Argentínában, és miután felmerült, hogy onnan az újvidéki vérengzésben való részvétele miatt Szerbiába deportálhatják, ugyancsak magyar útlevelet kapott. 82 éves korában, 1996 májusában Budapesten telepedett le.

Úgy tűnik, hogy a Horn-kormány egykori diplomatái készségesen segítettek a feltételezett háborús bűnösöknek, és mivel a magyar külügyminiszter akkoriban Kovács László volt, aki jelenleg is aktív MSZP-s politikus, megkérdeztem véleményét ez ügyben. Az alábbi választ kaptam:

Tisztelt Lázár Úr!

Nemcsak a kérdés fontossága és az udvariasság, hanem az Ön írásai iránti több éves rokonszenvem is gyors válaszra késztet. Nincs tudomásom arról, hogy a Külügyminisztérium bármilyen szerepet játszott volna a két személy Magyarországra költözésében, indokát sem látom az állítólagos diplomáciai szerepvállalásnak. Természetesen megpróbálok az ügyről tájékozódni, mert azt nem zárhatom ki, hogy tudtom nélkül a KÜM valamelyik munkatársa részt vett a dologban. A nyár miatt néhány hétre is szükség lehet, hogy kapcsolatba tudjak lépni a konzuli terület, illetve az ottawai magyar diplomáciai képviselet akkori vezetőivel. Az ügytől függetlenül egyszer örömmel beszélnék Önnel telefonon vagy személyesen.

Üdvözlettel: Kovács László

Mindezt tavaly augusztus 16-án írta nekem Kovács úr, és bevallom, meglepett, hogy nem zárta ki annak lehetőségét, hogy „a KÜM valamelyik munkatársa részt vett a dologban”. Nemrég újra érdeklődtem Kovács úrnál, szerettem volna megtudni, hogy mit derített ki, de választ nem kaptam.

Efraim Zuroff, a Simon Wiesenthal Központ igazgatója nemrég a következőket nyilatkozta: „az, hogy egy ismert háborús bűnös ilyen sokáig zavartalanul élhetett a magyar fővárosban, komoly kérdéseket vet fel azzal kapcsolatban, hogy a magyar hatóságok valóban elkötelezettek-e amellett, hogy elszámoltassák a holokauszt magyar bűntetteseit.”

Zuroff úr igencsak diplomatikusan fogalmazott, mert sokunk azt gyanítja, hogy a magyar külügy tudatosan védelmezett jó néhány háborús bűnökkel gyanúsított idős embert. A nemzetközi közvéleményt megnyugtatná, ha Kovács úr kiderítené, hogy történt-e „diplomáciai segítségnyújtás” külügyminisztersége idején. Például, kik és hogyan intézték el Csatáry és Képíró urak magyarországi beutazását? Rajtuk kívül részesültek-e mások is hasonló diplomáciai támogatásban?